

РЕШЕНИЕ

№ 1171

гр. София, 24.02.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 24.01.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8104** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221114003476-091-001/18.05.2015 г., издаден от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София – възложил ревизията и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден в обжалваната част с Решение № 1138/29.07.2015 г. на директора на Дирекция „ОДОП“-гр. София при ЦУ на НАП.

РА се обжалва в частта на установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчиците [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК] и [фирма] ЕИК[ЕИК] с предмет на доставка „употребявани автомобилни катализатори и ауспухови системи“. Жалбоподателят оспорва изводите на решаващия орган, че предмет на доставките са битови отпадъци и наличието на основание за самоначисляване на данъка, а дори да бъде възприето становището на решаващия орган, то тогава според жалбоподателя неправилно е да се изменя основанието за облагане от страна на решаващия орган, а е следвало РА да бъде отменен и преписката да бъде върната за повторна ревизия.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменен РА в обжалваната част и присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“-гр. София чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните и като съобрази закона, счита за изяснено следното:

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице предвид установени допълнителни публични държавни вземания и при спазване на законоустановения срок. При така установените факти и обстоятелства съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

При разглеждане на жалбата по същество съдът достига до следните изводи от фактическа и правна страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221114003476-020-01/18.12.2014 г., издадена от Т. И. Т. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.08.2014 г. до 30.11.2014 г. Заповедта е връчена на електронен адрес за кореспонденция на 06.01.2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221114003476-092-001/20.04.2015 г., връчен на електронен адрес за кореспонденция на 20.04.2015 г.

Ревизираното дружество се е възползвало от правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и с вх. № 53-06-177/04.05.2015 г. е подало писмено възражение срещу РД, ведно с приложени доказателства по опис. Приложените доказателства са описани в РА и органите по приходите са преценили възражението като неоснователно.

Ревизията приключва с РА № № Р-22221114003476-091-001/18.05.2015 г., издаден от Т. И. Т. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София – възложил ревизията и Б. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София - ръководител на ревизията.

С РА са извършени корекции на декларирания резултат за всички ревизирани периоди вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] с предмет на доставка „употребявани автомобилни катализатори“ и „ауспухови системи“. Вследствие на извършените корекции на декларирания резултат за периодите в обхвата на ревизията за данъчен период м. 11.2014 г. е установен данък за възстановяване в размер на 2 310,00 лв., при деклариран в кл. 81 от СД резултат данък за възстановяване в размер на 7 902,80 лв. С РА е извършено прихващане на допълнително установените задължения до размера на подлежащия на възстановяване данък и е определен данък за довясяне в размер на 198,31 лв. и лихви за просрочие в размер на 136,66 лв.

Органите по приходите са обосנוвали отказа на право на приспадане на данъчен кредит с извод за липса на реално осъществени доставки, който е формиран въз основа на констатации от извършени насрещни проверки на доставчиците и справки в базата данни на НАП. Ревизиращите органи са приели, че доставчиците не са разполагали с необходимия трудов и материално-технически ресурс.

В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени част от изисканите документи. Ревизиращият екип е извършил посещение в офис на

[фирма] с цел проверка и преглед на счетоводните и търговски документи и посещение в изкупвателния пункт и производствен цех, документиран с протокол № 0821219 от 12.01.2015 г. и протокол № 0827270 от 15.01.2015 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на 8 дружества – доставчици на [фирма]. За резултатите от проверките са изготвени П., подробно описани в РД и приложени по преписката.

Извършваната дейност от [фирма] е изкупуване и последваща обработка на отпадъчни автомобилни катализатори с цел отделяне на катализаторната пита, съдържаща благородни метали. За целта дружеството използва нает склад и офис в [населено място] с пункт за изкупуване, производствен цех в [жк], [населено място] и офис в [населено място]. За извършваната дейност на дружеството от РИОСВ е издаден регистрационен документ № 12-РД-624-00 от 01.09.2010 г. (л. 70). След разрязване на ауспуховите гърнета и извличане на катализаторните пити се получават отпадъци от черни и цветни метали, които [фирма] реализира при последващи продажби. Получената хомогенизирана маса от смлени катализаторни пити е реализирана чрез ВОД към получатели, регистрирани за целите на ДДС в ЕС. Във връзка с реализираните доставки на отпадъци от черни и цветни метали дружеството е прилагало реда за облагане по чл. 163а от ЗДДС. През ревизирания период дружеството е закупувало отпадъчни ауспухови системи от доставчици, подробно изброени в РД като за същите доставки е приложило реда по чл. 163а от ЗДДС. За начисляване на данъка по тези доставки дружеството е съставило протоколи по чл. 117 от ЗДДС. [фирма] е декларирало ВОП от Ц. КАТАЛИЗАТОРЕН Р., VIN № DE257214228 - Германия и БАСФ М. Р. Л., VIN № GB215929061 – Великобритания с предмет „услуги за извършен химически анализ на процентно съдържание на благородни метали“ в доставените от ревизираното дружество количества смляна катализаторна маса. При ревизията не са направени корекции на декларираните данъчни основи и ДДС по извършените доставки.

С РА на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 6 и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма] в размер на 3 162,00 лв. за м. 11.2014 г., по фактури от [фирма] общо в размер на 2 103,31 лв. за м. 08, м. 09, м. 10 и м. 11.2014 г. и по фактури от [фирма] общо в размер на 1 980,00 лв. за м. 09 и м. 11.2014 г. с предмет автомобилни ауспуси и катализатори поради липса на реално осъществени доставки.

При извършената насрещна проверка на [фирма] е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриване на адрес за кореспонденция. Исканите документи не са представени. [фирма] е издало на ревизираното дружество две фактури с предмет „отпадъчни катализатори“ с включен транспорт от [населено място] до [населено място]. От извършена справка в базата данни на НАП е установено, че дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 17.06.2008 г. и е deregистрирано по инициатива на орган по приходите на 05.02.2015 г. Проверяваните фактури са включени от доставчика в дневник за продажбите по ЗДДС за м. 11.2014 г. За същия период [фирма] няма назначени по трудов договор лица, като всички трудови договори са прекратени преди 01.01.2014 г. В хода на обжалване на РА по административен ред решаващият орган е установил, че преди 01.01.2014 г. [фирма] е разполагало с назначени работници по трудов договор на длъжности в ресторантьорството и има деклариран обект „Снек бар“ в [населено място], което не съответства на предмета на доставка по спорните фактури. Не са налични данни за притежавани обекти –

автосервиз или други, в които да е извършвана дейност, чрез която да са придобити автомобилни катализатори.

Ревизиращите органи са констатирани, че [фирма] фигурира многократно в бюлетин на съобщенията по чл. 32 поради неоткриване на адрес за кореспонденция във връзка с други производства. Установено е, че фискалните бележки към фактурите са издадени от нерегистрирано фискално устройство и това обстоятелство е квалифицирано като част от данъчна измама. [фирма] има регистрирани две фискални устройства за обект „Снек бар Градска градина“ [населено място] с идентификационни данни, различни от вписаните в касовите бележки.

Констатирано е, че не са налице доказателства за наличие на необходимата ресурсна обезпеченост на [фирма] за извършване на спорните доставки.

При извършената насрещна проверка на [фирма] е констатирано, че в отговор на връчено ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество са представени писмени обяснения и документи - копия на издадените фактури и фактури от предходен доставчик [фирма], ЕИК[ЕИК], разпечатка от сметка 501 – каса за извършено разплащане с предходния доставчик, оборотна ведомост, СД и дневници по ЗДДС. Фактурите са с предмет „авторемонтни услуги и материали“, като същите са осчетоводени по сметка 703 – приходи от продажби на услуги. По сметка 702 – приходи от продажба на стоки не са отчетени обороти. Не са представени приемо-предавателни протоколи за извършени авторемонтни услуги. В писмените обяснения е посочено, че доставките към [фирма] са извършени от управителя, без да има сключен договор, заплатени са в брой, а транспортът е за сметка на клиента. За периодите от м. 07 до м. 11.2014 г. управителят на [фирма] декларира, че няма назначени по трудов договор работници. При извършена проверка в базата данни на НАП ревизиращите са констатирани, че [фирма] има две фискални устройства, които са deregистрирани и не разполага с регистрирано в НАП фискално устройство, от което са издадени касовите бележки към спорните фактури. Не са представени доказателства за притежавани складови или търговски площи, в които да се съхраняват авточасти втора употреба, както и доказателства за налични ДМА, необходими за извършване на автосервизна дейност. Извършена е насрещна проверка на [фирма] във връзка с издадени на [фирма] две фактури за доставка на общо 60 употребявани катализатори. Провереният доставчик е представил копия на спорните фактури с приложен касов бон – отчет от касов апарат, копия на два броя трудови договори, разпечатка на сметки от гр. 20, СД и дневник на продажбите по ЗДДС за съответните периоди. Според писмените обяснения на управителя на [фирма] между страните няма сключен договор, а транспортът е осъществен от [фирма] със собствени автомобили.

От проверка в базата данни на НАП е констатирано, че към периодите на издаване на спорните фактури [фирма] има назначени по трудов договор двама работника на длъжност „продавач-консултант“ и „общ работник“, като договорите са прекратени на 01.02.2015 г. Дружеството няма регистриран в НАП касов апарат, а приложените касови бонове са от нерегистрирано устройство. Съгласно представените разпечатки по сметки от гр. 20 са заведени ДМА – климатик, компютър, машини и оборудване с крайно салдо от 2 204,15 лв. Спорните фактури са включени в дневник за продажбите и СД по ЗДДС. Доставчикът има текущи данъчни и осигурителни задължения в малки размери.

Съгласно обяснителна записка, основният предмет на дейност на [фирма] е търговия с части от употребявани автомобили. Доставените на ревизираното дружество

употребявани автомобилни катализатори са свалени от внесени предимно от Великобритания употребявани автомобили. От проверяваното дружество не са представени доказателства за придобиване на употребявани автомобили или части от автомобили от страни на ЕС – транспортни и платежни документи, спецификация на внесени автомобили по номер на двигател и рама или спецификация на внесени авточасти втора употреба. Не е представена разпечатка на сметка 4532 за начисляване на ДДС по фактурираните доставки. Доставчикът не е представил доказателства за притежавани складови или търговски площи за съхраняване на употребявани автомобили и авточасти, доказателства за налична автосервизна техника и транспортни средства, с които да са превозвани автомобили втора употреба. Поради непредставени счетоводни регистри и аналитичен регистър на счетоводните сметки, формиращи декларираните приходи, ревизиращите са приели, че не може да се установи дали спорните фактури са намерили отражения в общата стойност на декларираните приходи от дейността на [фирма].

Изхождайки от направените констатации ревизиращите органи са приели, че събраните доказателства не могат да установят реално извършени доставки по издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за ревизираното дружество не е налице правото на приспадане на данъчен кредит по същите в общ размер на 7 245,31 лв.

С писменото възражение срещу РД са изложени аргументи и са представени доказателства, с които се оспорват направените констатации по отношение на [фирма] и [фирма] за липса на обекти, в които да се извършва авторемонтна дейност, липса на кадрова обезпеченост, нерегистрирани в НАП фискални устройства, липса на доказателства за произхода на стоките и за тяхното транспортиране. Посочено е, че съгласно приложените доказателства е достатъчно управителят на [фирма] като самоосигуряващо се лице да извършва необходимите дейности като автосервиз в притежавани от дружеството дворно място и гаражни клетки в [населено място], които са заведени по сметка 201 и 203 в приложената оборотна ведомост. С възражението са представени нотариален акт за собственост на имот на [фирма], декларация за самоосигуряващо се лице, свидетелство за регистрация на касов апарат от 27.05.2011 г., договор за сервизно обслужване на същия, фактура за платен абонаментна такса за сервизно обслужване на касовия апарат. Отделно от горното се посочва, че предмет на доставките не са авторемонтни услуги, а стари автомобилни катализатори и ауспухови системи, демонтирани при автосервизни услуги, извършени от [фирма]. Неправилното осчетоводяване на приходите от продажби не променя предмета на доставка и не води до извод, че не са отчетени приходи от извършените продажби по спорните фактури. Представени са хронологични справки на сметка 4532 за начисляване на ДДС по фактурите към [фирма]. Във връзка с доставките от [фирма] с възражението са представени доказателства за регистрация на касов апарат, фактури за закупени употребявани автомобили, протоколи за ВОП към тях, ЧМР за транспортиране на придобитите автомобили, справка от [фирма] с данни за модел, марка и номер на двигател на автомобилите, от които са демонтирани катализаторите. Органите по приходите са обсъдили аргументите от възражението и са описали представените доказателства към същото. Предвид обстоятелството, че тези доказателства са заверени от ревизираното дружество, но не и от самите доставчици, е прието, че не е доказана достоверността на същите. Не са представени счетоводни регистри, удостоверяващи осчетоводяване на доставките с получател [фирма],

начисляване на ДДС по тях, както и хронология на сметки от гр. 20, от която да е видно, че разполагат със сервизни помещения и техника. Прието е, че липсва необходимият квалифициран персонал и техника за извършване на демонтаж на автомобилни катализатори.

При издаване на РА органите по приходите са възприели направените констатации от РД, като са заключили, че по издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] не са налице реално извършени доставки и са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури.

При обжалването на РА по административен ред решаващият орган е обосновал, че по доставките на [фирма] правилно е отказано право на приспадане на ДК поради липса на реалност.

По доставките на другите двама доставчици решаващият орган е констатирал реалност на доставките. От правна страна е мотивирал, че тези доставки подлежат на облагане по реда на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС – Доставка на стоки и услуги по Приложение № 2 с място на изпълнение на територията на страната, по които данъкът е изискуем от получателя. Предмет на доставките са „автомобилни катализатори втора употреба“. Съгласно чл. 163а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, за доставките на стоки и услуги по Приложение № 2 с място на изпълнение на територията на страната, данъкът е изискуем от получателя. Приложение № 2 включва битови отпадъци, производствени отпадъци, строителни отпадъци и опасни отпадъци по Закона за управление на отпадъците, както и услуги по добив, обработка или преработка на гореизброените отпадъци. Според решаващия орган доставките на катализатори по спорните фактури попадат в т. 1 на Приложение № 2 към ЗДДС – Битови отпадъци по Закона за управление на отпадъците.

С разпоредбата на чл. 163б от ЗДДС е регламентиран редът за начисляване на данъка от данъчно задълженото лице чрез издаване на протокол по чл. 117, ал. 2 в срока по чл. 117, ал. 3 от ЗДДС.

Спорните фактури от [фирма] и [фирма] са издадени от доставчиците с неправомерно начислен ДДС, без да са съобразени изискванията на разпоредбите в глава деветнадесета „а“ от ЗДДС. За същите фактури [фирма] като получател е следвало да изиска от доставчиците анулиране на фактурите и издаване на такива без начислен ДДС при спазване на разпоредбата на чл. 163в от ЗДДС. С оглед изложеното, при допълнително начислен ДДС по спорните фактури от [фирма] и [фирма] и признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по същите фактури, резултатът за съответните периоди по ЗДДС ще бъде същият, който е установен при ревизията с РА. Дори в хипотезата, в която доставките от [фирма] биха били реално осъществени, те следва да бъдат обложени по реда на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС и установеният резултат за периодите, в които участват, ще съответства на установения с РА.

Изхождайки от горното, решаващият орган е потвърдил РА в частта на

отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактури от [фирма], както и в останалата оспорена част, макар и на друго правно основание, а именно разпоредбите на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС.

В съдебното производство е прието заключение на СТЕ (л. 214 сл.) за изследване на произхода на процесните стоки, възможностите за тяхната повторна употреба, без да бъде нарушена целостта им, включително дали има данни за извършени последващи доставки със същия предмет като процесните, както и възможностите и технологията за рециклирането им.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

РА е издаден от компетентни органи по приходите съгласно последно действащата редакция на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. В. на ревизията е надлежно определен на основание чл. 112, ал. 1, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-552 от 07.05.2013 г. на директора на ТД на НАП София (л. 6).

Спазена е писмената форма и изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон.

При проверка на приложението на материалния закон съдът достига до същите изводи като изложените в решението на ответника, с което е потвърден РА в обжалваната част.

РА е законосъобразен в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактури от [фирма]. Правилен е изводът на органите по приходите, че от жалбоподателя не е установено, че [фирма] е разполагало с 57 автомобилни катализатора втора употреба, които да е предало в собственост на [фирма]. Ревизираното дружество не е представило приемо-предавателен протокол или друг документ, който да удостоверява предаване на стоките и от кое лице са предадени, както и първични счетоводни документи, удостоверяващи на кое лице, представител на [фирма] са заплатени фактурите.

Предвид изложеното фактурите от [фирма] не отразяват реално съществени доставки от вписания в тях доставчик. С РА законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 11.2014 г. в размер на 3 162,00 лв.

Относно другите двама доставчици не се спори между страните, че фактурираните от тях доставки са реални. Спори се дали фактурираните стоки съставляват отпадък. С допълненията в § 1 от ДР на ЗДДС (т. 46 - т. 48 вкл.) са дадени легални определения на понятията „Добив на отпадъци“, „Обработка на отпадъци“ и „Преработка на отпадъци“. За уточняване съдържанието на други понятия, използвани в

нормативната уредба по ДДС във връзка с отпадъците, законодателят препраща към ЗУО. В него са дадени определения на отделните видове отпадъци, както следва: „Битови отпадъци“ (т. 4 от § 1 от ДР на ЗУО); „Производствени отпадъци“ (т. 32); „Строителни отпадъци“ (т. 39); „Опасни отпадъци“ (т. 12), „Отпадъци от черни и цветни метали“ (т. 19) и „Отпадъци от черни и цветни метали с битов характер“ (т. 20). Съгласно заключението на СТЕ фактурираните стоки съставляват цели употребявани автомобилни катализатори, по отношение на които след придобиването им ревизираното дружество извършва процес на отделяне на керамичните пити. Процесът на отделянето на керамичните пити се състои в следното: 1. отваря се ауспуховото гърне като се разрушава корпусът – металната обвивка на катализаторът; 2. отстранява се азбестовата обвивка на керамичните пити; 3. отделят се керамичните тела – пити; 4. отделените керамични пити се смилат (раздробяват) и се извличат съдържащите се в тях благородни метали. След това ревизираното дружество се разпорежда поотделно с отделните части на разкъсания автомобилен катализатор според техния състав, свойства и стойност. При извършената проверка ВЛ не е установило случаи, при които процесните стоки са годни да послужат като резервни части за други автомобили и че жалбоподателят е извършил последващи доставки на цели употребявани гърнета, идентични на процесните. Въз основа на заключението на СТЕ съдът приема, че процесните стоки попадат в обхвата на Приложение № 2 към ЗДДС и следователно по отношение на техните доставки е приложим режимът на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС. В случая за [фирма] е възникнало задължение за начисляване на данъка на основание чл. 82, ал. 5 от ЗДДС чрез съставяне на протокол по чл. 117, ал. 2 и включването му в дневник за продажбите за съответния период. Същевременно по същите доставки следва да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит. При механизма на „самоначисляване“ получателят по доставките, а не доставчикът е задълженото лице за начисляване на данъка и с упражняване на правото на данъчен кредит резултатът за периода следва да бъде занулен. Това произтича от принципите на неутралитет и пропорционалност, които са основни принципи в общностното право и следва да се спазват и при „самоначисляването“ като на получателя се признае правото на приспадане на данъчен кредит. В случая е приложима разпоредбата на чл. 73а от ЗДДС, която урежда режима за упражняване на право на данъчен кредит в случаите, когато данъкът е изискуем от получателя, когато доставчикът не е издал документ, който отговаря на изискванията на чл. 71, т. 2, т. 4 и т. 5 от закона, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя.

По изложените съображения по спорните фактури на [фирма] и [фирма] резултатът за съответните периоди по ЗДДС, установен в РА, е същият като този, който би се получил, ако жалбоподателят се беше съобразил с режима на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС. Дори в хипотезата, в която доставките от [фирма] биха били реално осъществени, те следва да бъдат обложени по реда на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС и установеният резултат за периодите, в които участват, ще съответства на установения с РА. Крайният извод на съда е, че няма основания за отмяна на РА в обжалваната част и жалбата следва да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна.

Съобразно изхода на делото на основание чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение в размер на 492,27 лв. (четиристотин деветдесет и два лева и 27 ст.), определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отд., 4 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221114003476-091-001/18.05.2015 г., издаден от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП София – възложил ревизията и Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден в обжалваната част с Решение № 1138/29.07.2015 г. на директора на Дирекция „ОДОП“-гр. София при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр. София при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 492,27 лв. (четиристотин деветдесет и два лева и 27 ст.).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: